1833. No. 11.

LEEUWARDER COURANT.

DINGSDAG den 5 FEBRUARIJ.

Waarschuwing.

Aan de Ingezetenen wordt bij deze tot informatie en waarschuwing bekend gemaakt, dat als nu bij elke voorkomende geschikte gelegenheid, de strooming met de Zeesluizen weder zal hervat worden.

Leeuwardeu, *De Staatsraad, Gouverneur van Vriesland,*
den 31 Januarij 1833. VAN ZUIJLEN VAN NIJEVELT.

De Staatsraad, Gouverneur van de provincie Vriesland, ontvangen hebbende eene resolutie van Zijne Excellentie den Minister van Financien, van den 10 Januarij 1833, no. 80, houdende onder anderen, uitnoodiging, om de ingezetenen opmerkzaam te maken op de bepalingen voorkomende in Zijner Majesteits besluit van den 7 Januarij 1833, (Staatsblad no. 1,) tot regeling der uitvoering van art. 4 der wet van den 2 Januarij 1832, (Staatsblad no. 1,) en van art. 5 der wet van den 31 December 1832, (Staatsblad no. 65,) ten aanzien van de reclames over abuizen in de kadastrale operatien.

Heeft goedgevonden en verstaan:

Het voormelde koninklijke besluit door insertie bij deze in de Leeuwarder Courant, meer bijzonder ter kennis van het algemeen te brengen, zijnde hetzelve van inhoud als volgt:

WIJ WLLEM, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien art. 4 der wet van den 2 Januarij 1832 (Staatsblad no. 1), houdende: „het „zal, gedurende zes maanden tijds na de eerste invoering der kadastrale kohieren, „volgens art. 3, aan de belanghebbenden vrijstaan, zich in reclame te voorzien tegen „alle abuizen welke in de kadastrale operatien mogten worden ontdekt, mits de wet„telijke vormen der kadastrale werkzaamheden in het oog houdende.”

Willende voor de belanghebbenden de ruimste gelegenheid openstellen, om van bovenstaande vergunning gebruik te maken, en hun tevens eene oplettende en onpartijdige beoordeeling verzekeren der door hen in te dienen bezwaren.

Op de voordragt van Onzen Minister van Finantien, van den 3 November ll., no. $\frac{63}{1445}$, Directe Belastingen.

Den Raad van State gehoord.

Gezien het nader rapport van onzen Minister van Finantien van den 3 dezer, no. $\frac{38}{8}$, Directe Belastingen.

Gelet op art. 5 der wet van den 31 December ll. (Staatsblad no. 65.)

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Alle eigenaren van goederen, aan de grondbelasting onderworpen, of derzelver vertegenwoordigers, welke tijdens de plaats gehad hebbende mededeeling der eigendomslijsten en nederlegging in de gemeenten van de stukken, tot de meting en schatting betrekkelijk, mogten verzuimd hebben van den bij de wet bepaalden termijn van ééne maand gebruik te maken, om hunne bezwaren over vermeende misslagen in te brengen, of zoodanige misslagen ten aanzien hunner grondeigendommen bij de kadastrale werkzaamheden begaan, eerst ten gevolge van de invoering der kadastrale kohieren nader mogten hebben ontdekt, zullen zich alnog in reclame kunnen voorzien vóór of op den laatsten Junij 1833.

Binnen denzelfden termijn, zullen ook diegenen, welke reeds vroeger gereclameerd, en eene beslissing ontvangen hebben, waarin zij mogten vermeenen niet te kunnen berusten, op nieuw hunne bezwaren kunnen doen gelden en om herziening der vorige beschikking verzoeken, onder aanvoering van zoodanige nieuwe redenen en overlegging van zoodanige nadere bewijzen, als zij zullen vermeenen, tot betoog van hun goed regt, te kunnen doen gelden.

2. Behalve de, bij het vorenstaande artikel, bedoelde bezwaren over begane abuizen, zal het den belanghebbenden almede vrijstaan aan te toonen, dat de tarieven, voor de verschillende soorten van eigendom en derzelver klassen aangenomen, niet aanwijzen de ware middelbare huurwaarde over het, bij de schattingen, in het geheele Rijk, tot grondslag gelegde tijdvak van 1816 tot en met 1826, en om eene herziening dier tarieven te verzoeken.

3. Al de bezwaren, bij de beide vorenstaande artikelen bedoeld, geschreven op ongezegeld papier, zullen, met overlegging der, tot staving daarvan strekkende bewijsstukken, aan den Burgemeester der gemeenten, waarin de betrokkene goederen zijn gelegen, worden ingediend, en door dezen, dadelijk, met de dagteekening der ontvangst bij hem voorzien, worden opgezonden aan den Gouverneur der provincie.

Reclames, waarbij de beginselen en wettige vormen of grondslagen van het kadaster, welke ook bij de beoordeeling van de klagten zullen moeten worden gevolgd, mogten zijn uit het oog verloren, zullen niet in overweging kunnen komen.

4. De reclames, welke alleen ten onderwerp hebben verkeerde tenaamstelling, abuizen in de meting of in de uitcijfering der belastbare waarde, naar aanleiding der bekende inhoudsgrootte en tarieven, en der bestaande bepalingen op den aftrek der dijks- en polder- en molen-gelden, zullen deze onregelmatigheden kunnen aanwijzen, zonder gehouden te zijn tot bewijs.

De Gouverneurs zullen daarop, na gehoord te hebben den provincialen ambtenaar van het kadaster, wien de zaak aangaat, kunnen beslissen.

Deze beslissing, ongunstig zijnde, zal de redenen der afwijzing bevatten.

De reclamant zal zich daartegen bij Ons in beroep kunnen voorzien, binnen ééne maand na de, door den Burgemeester der gemeente gewaarmerkte dagteekening van de ontvangst der beslissing.

5. Voor zoo verre de reclames ten onderwerp hebben abuizen in de klassering, zal bij dezelve moeten worden overgelegd extract, op ongezegeld papier, uit den perceelsgewijzen legger, wegens de goederen van den reclamant, waaromtrent hij meent dat abuizen zijn begaan, en voorts aangewezen de perceelen van andere eigenaren in dezelfde gemeente, waarmede hij de zijnen in vergelijking stelt.

6. De reclames, welke mogten strekken, om aan te toonen, dat de tarieven der begrooting voor de verschillende soorten van eigendommen en klassen te hoog zijn opgevoerd, en niet vertegenwoordigen de wezenlijke middelbare huurwaarde van soortgelijke eigendommen, zullen moeten gestaafd zijn door de oorspronkelijke of geauthentiseerde afschriften van de huurcontracten der goederen van den reclamant (voor zoo veel dezelve zijn verhuurd geweest), of van andere gelijksoortige goederen in dezelfde of in nabij gelegene gemeenten verleden, binnen het tijdvak van 1816 tot en met 1826, en zullen wijders zoodanige bijzonderheden bevatten, als kunnen strekken ter overtuiging van de vermeende overschatting.

De overgelegde huur-contracten zullen aan de belanghebbenden, bij de op hunne reclame genomene beschikking, worden terug gegeven.

7. De reclames, bij art. 5 voorzien, zullen door den Gouverneur, dadelijk na derzelver ontvangst, worden gesteld in handen van den provincialen Inspecteur van het kadaster, met last om dezelve ter plaatse te doen onderzoeken door eenen schatter, vergezeld van eenen Controleur van het kadaster.

Deze zullen van hunne komst, acht dagen te voren, kennis geven aan den Burgemeester der betrokkene gemeente, met opgave van de namen der reclamanten, ten einde deze door denzelven worden uitgenoodigd, om zich, bij de aanwezenheid der ambtenaren van het kadaster, met dezelve in betrekking te stellen.

De ambtenaren zullen van hunnen kant zich, door mondelinge wederkeerige inlichtingen, van de deugdelijkheid der gronden, waarop het vermeende bezwaar rust, trachtten te overtuigen, en, een nader onderzoek op het terrein zelve noodig bevonden wordende, den eigenaar uitnoodigen hen te vergezellen, en zal deze, vervolgens, het relaas der verrigting mede onderteekenen.

Dit relaas zal, vervolgens, met het beredeneerd advijs van den controleur en schatter, worden ter hand gesteld aan den provincialen Inspecteur van het kadaster, welke hetzelve, met zijne aanmerkingen, aan den Gouverneur zal overleggen. De Gouverneur is bevoegd, om omtrent deze relazen en advijzen, en de daarin behandelde reclames, zoodanig verder onderzoek in te stellen, als hij gepast mogt oordeelen; hij brengt vervolgens de gezamenlijke rapporten ter beraadslaging bij de Gedeputeerde Staten, en zendt het advijs van het kollegie, voor zoo veel noodig met zijne eigene aanmerkingen, aan de, bij art. 9, hierna vermelde staats-commissie.

8. De reclames bij art. 6 voorzien, zullen door den Gouverneur der provincie, gemeentesgewijze, worden verzameld en in handen gesteld van den provincialen Inspecteur van het kadaster, welke de daarbij overgelegde huur-contracten zal toetsen aan de geconstateerde belastbare waarde der daarin vervatte perceelen, en vervolgens aan de staten, bevattende de toepassing der overige reeds vroeger vergaderde huur-contracten van eigendommen in dezelfde gemeente, mitsgaders aan de kantonnale staten van toe- [illegible] het kanton.

Voor zoo veel zulks mogt noodig bevonden worden, zal de provinciale Inspecteur, ter plaatse zelve, de noodige inlichtingen nopens de bijzondere omstandigheden, welke bij de overgelegde huur-contracten mogten in aanmerking komen, doen inwinnen en overigens, in allen gevalle, zijn gemotiveerd advijs aan den Gouverneur uitbrengen, over het al of niet noodzakelijke of doelmatige, om, naar aanleiding der ontvangene nieuwe opgaven en inlichtingen, eenige wijzigingen toe te brengen aan de vroeger aangenomene tarieven van begrooting.

De Gouverneur zal dat advijs, benevens de stukken betrekkelijk de beraadslagingen der vroeger voor hetzelfde kanton gehoudene kantonnale vergadering, en de daarop genomene besluiten, aan zoodanig nader onderzoek onderworpen als hij geraden zal vinden, en zal de gedachte stukken voorts brengen ter overweging bij Gedeputeerde Staten, en vervolgens derzelver gemotiveerd gevoelen onderwerpen aan de bij art. 9 bedoelde staats-commissie.

9. Er zal in Onze residentie, onder het voorzitterschap van Onzen Minister van Finantien, vergaderen eene staats-commissie, aan welke Wij bij deze opdragen de beslissing op alle reclames bij de artikelen 5 tot 8 hiervoren voorzien, mitsgaders de uitspraak op de reclames, bij het slot van art. 4 voorzien, welke Wij aan dezelve te dien einde mogten toezenden.

Deze commissie zal hare besluiten nemen bij volstrekte meerderheid van stemmen.

In geval de stemmen mogten staken, zal die van den voorzitter, of, bij diens afwezendheid, die van den vice-president, of van het lid dat hem vervangt, beslissen.

Wij behouden Ons voor, om in gewigtige gevallen, waarbij Wij dit voor het belang des Rijks mogten noodig oordeelen, zoodanig tusschen te treden, als Wij zullen vermeenen te behooren.

10. De bij de voorbedoelde staats-commissie genomene beslissingen, zullen door den voorzitter worden gebragt ter kennis van den Gouverneur der provincie, welke gehouden zal zijn daarvan kosteloos mededeeling te doen aan de belanghebbenden, en wijders daaraan gevolg te geven door het doen bewerkstelligen der noodige veranderingen in de kadastrale bescheiden.

11. De reclamanten, wier bezwaren gegrond bevonden zijn, zullen het effect der daardoor verkregene ontlasting genieten, zoo wel wegens het $\frac{1}{4}$ der grondbelasting voor 1832, naar de uitkomsten van het kadaster omgeslagen, als wegens het geheel der belasting over 1833.

De daarvoor benoodigde sommen zullen worden gevonden bij wijze van herbelasting op de kohieren van 1834.

12. Het onderzoek en de beslissing op de bezwaren, bij art. 4 van dit besluit voorzien, zullen in de provincien moeten zijn afgeloopen binnen zes weken na derzelver ontvangst bij het plaatselijk bestuur.

Het onderzoek der bezwaren bij art. 5 en 6 bedoeld, zal moeten zijn afgeloopen en de daartoe betrekkelijke stukken zullen door de Gouverneurs aan de bij art. 9 voorziene staats-commissie moeten worden opgezonden, binnen gelijke zes weken; terwijl de beoordeeling, zoo wel van deze bezwaren, als van die, bij het slot van art. 4 voorzien, bij de staats-commissie, welke daartoe, met den meesten spoed, en eene onafgebrokene voortvarendheid zal behooren werkzaam te zijn, zal moeten afgeloopen wezen vóór den 1 October 1833.

Onze Minister van Finantien en Onze Staatsraad, Administrateur van het Kadaster, zijn belast met de uitvoering dezes, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Gegeven te 's Gravenhage, den 7 Januarij des jaars 1833, het *twintigste* van Onze Regering.

WILLEM.

Van wege den Koning,

J. G. DE MEIJ VAN STREEFKERK.

Uitgegeven den *achtsten* Januarij 1833.

De Secretaris van Staat,

J. G. DR MEIJ VAN STREFKERK.

Voorts wordt een ieder uitgenoodigd, om, voor zoo verre hij vermeenen mogt, bezwaren wegens vermeende misslagen in de kadastrale werkzaamheden te moeten indienen, zich daarin overeenkomstig die bepalingen te gedragen, terwijl de belanghebbenden nog worden geinformeerd, dat de extracten uit den perceelsgewijzen legger, welke volgens art. 5 van Zijner Majesteits opgemeld besluit van den 7 Januarij 1833, (Staatsblad no. 1,) bij de daarin omschrevene reclames moeten worden gefourneerd, ingevolge resolutie van den Heer Staatsraad Administrateur van het kadaster, van den 22 Januarij ll., no. 208, ten algemeenen gerijve, en met afwijking van het bepaalde bij art. 78 en 86 van des Administrateurs verordeningen van den 23 October 1832, bij de *Stedelijke en Grietenij-Besturen* verkrijgbaar zullen zijn.

Leeuwarden, *De Staatsraad, Gouverneur,*
den 2 Februarij 1833. VAN ZUIJLEN VAN NIJEVELT.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den 27 Januarij.* De gewigtige gebeurtenissen in het Oosten trekken zoo wel hier als elders de openbare aandacht in eene bijzondere mate tot zich. In de heden uit Weenen ontvangene brieven wordt gemeld, dat in de Turksche hoofdstad een algemeene schrik heerschte. Men verwachtte, dat de Sultan zijne laatste krachten zoude inspannen, en zich, na het ontrollen der vaan van den profeet, aan het hoofd zijns volks zoude stellen. Aan den anderen kant stak de tot dus verre onderdrukte partij der Janitzaren, welke door Egyptische zendelingen werd aangevuurd, op nieuw het hoofd op, en men vreesde alzoo voor het uitbarsten eener zamenzwering, welke voor den Sultan bloedige gevolgen zoude kunnen hebben. Genoemde monarch was op een dergelijken loop van zaken bedacht, en scheen besloten te hebben, om zich, wanneer de storm op geene andere wijze konde gekeerd of ontgaan worden, met zijnen zoon en den harem op Russische vaartuigen in veiligheid te stellen. Voorts verhaalde men, dat de vreemde gezanten besloten hadden, om in geen geval, noch bij eenen volks opstand, noch bij eenen aanval van *Ibrahim*, Konstantinopel te verlaten. Te Weenen had men brieven ontvangen, waarin gewaagd werd van onlusten in onderscheidene Turksche steden, en wel bepaaldelijk in Adrianopel.

Van den 29sten. Onze dagbladen deelen den volgenden brief uit Weenen, van den 21 dezer, mede:

„Kan men staat maken op handels-berigten, dan poogt de Sultan al de troepen, waarover hij nog beschikken kan, te verzamelen, ten einde de Egyptenaars op nieuw aan te grijpen. In Servie en Bosnie moet zich echter, sedert het bekend worden van de nederlaag des groot-viziers, veel gisting openbaren. Ook in Adrianopel moet de oude Janitzaren-geest zich weder vertoonen. Is dit het geval, dan weet men niet, van waar de Sultan troepen zal bekomen, en hoe hij zonder vreemde hulp het Rijk kan redden. Het is veel eer te vreezen, dat zijn eigen leven dan in gevaar zal verkeeren, en dat in Konstantinopel zelve ligt gebeurtenissen kunnen voorvallen, die de moeijelijke betrekkingen van het Oosten nog meer zouden kunnen inwikkelen.

„Intusschen schijnen de Europesche Mogendheden de noodzakelijkheid in te zien, om aan de Porte alle moreele hulp te verleenen, en haar in het uiterste geval ook werkdadig bij te staan. Men heeft dus grond, om te hopen, dat *Ibrahim-bassa* zijnen veroveringstogt niet te verre zal uitbreiden, en op de lijn zal blijven staan, die hem onverwijld zoude worden voorgescheven.

ENGELAND.

LONDEN, *den 30 Januarij.* Naar men verzekert, is het bestuur voornemens, om eerlang het zegelregt van de nieuwsbladen af te schaffen.

Den 27sten zijn alhier belangrijke depêches uit 's Gravenhage, betrekkelijk de Belgische kwestie, ontvangen. De ministeriële *Courier* meldt dienaangaande het volgende:

„De Nederlandsche contra-voorstellen, welker voornaamste punten wij reeds hebben medegedeeld, hebben, ofschoon zij door Groot-Brittannie en Frankrijk gunstig ontvangen zijn, echter geschenen eenige uitlegging te behoeven ten aanzien van de Schelde-vaart, welke de tegenwoordige omstandigheden van Antwerpen hadden doen beschouwen als gesloten.

„De courier welke den 27sten dezer is aangekomen, brengt die uitleggingen mede; en wij hebben het genoegen, om van onzen correspondent (te 's Gravenhage) te vernemen, dat dezelve voor het grootste gedeelte kunnen beschouwd worden als eenen van gunstigen aard ter spoedige beslechting der kwestie. Men verzekert ons, dat het grondbeginsel van de vrijheid der Schelde-vaart duidelijk door het Nederlandsche gouvernement is toegestaan, voor onzijdige en bevriende vlaggen, en dat de tijdelijke uitzonderingen verklaard worden slechts het gevolg te wezen van de buitengewone omstandigheden, welke dezelve hebben doen maken. Indien dit berigt van onzen correspondent

juist is, en wij hebben reden om te gelooven, dat wij ons op deszelfs naauwkeurigheid kunnen verlaten, dan zullen de onderhandelingen tusschen Holland en de Hoven van Groot-Brittannie en Frankrijk noodzakelijkerwijze hervat worden.

De ministeriële *Times* van heden meldt het volgende:

„ Aangaande de Hollandsche kwestie schijnt men het thans in de city als zeker te hebben aangenomen, dat de zaken nu trapsgewijze eene vredelievende afdoening naderen. Men verneemt, dat in de eergisteren (den 28sten) gehoudene conferentie, waarin alleen Prins *de Talleyrand*, lord *Palmerston* en de Nederlandsche gezant tegenwoordig waren, en waarin voornamelijk gehandeld is over de uitleggingen van het Nederlandsche gouvernement ten aanzien van den voet, op welken de Schelde-vaart moet beschouwd worden thans geplaatst te zijn, alles in eenen vriendschappelijken en bevredigenden geest is behandeld geworden. Het schijnt, dat Holland genoemde rivier beschouwt als thans openstaande voor de schepen van alle bevriende en onzijdige Mogendheden; — dat Belgie van beide die benamingen is uitgezonderd alleen om dat dit land nog niet regtstreeks als een afgescheiden Staat door Holland erkend is, — en dat Frankrijk en Engeland onder die beide benamingen (van bevriende en onzijdige Mogendheden) zullen begrepen worden, zoodra het embargo zal zijn opgeheven. Aangaande den staat der beraadslagingen over dat gedeelte der kwestie, hetwelk het grondgebied en de schuld betreft, is in de city niets uitgelekt.

B E L G I E.

GEND, *den* 29 *Januarij.* Onze *Messager* berigt, dat hem het volgende artikel medegedeeld wordt: „ Men spreekt van eene tijding, welke, zoo zij eenigen schijn van waarheid voor zich mogt hebben, van eenen aard is om sterken indruk te maken. Luidens dit berigt zou de haven van Terneuzen ruimer gemaakt en de gemeente zelve weldra eene kleine stad worden. Even als naar Ostende zou zich derwaarts het grootst gedeelte van den geheelen zeehandel verplaatsen. Klaarblijkelijk zou eene menigte Antwerpsche kooplieden niet lang dralen om te Sas van Gend handelshuizen of kantoren en pakhuizen te vestigen. Het Sas zou in zekeren zin de stapelplaats der stad Gend worden, en men zou de waren derwaarts zenden, om dezelve vervolgens in alle rigtingen, welke men raadzaam vinden mogt, te vervoeren. Het staat aan een ieder vrij, hieromtrent alle gissingen te maken, welke hij verkiest. Ik geef de tijding voor hetgeen zij waard is en veroorloof zelfs aan de dagbladen om er mede te spotten, en te mijne kosten te doen lagchen."

Hetzelfde papier voert thans dagelijks aan het hoofd van zijn blad, een drietal artikelen onzer constitutie, in tegenoverstelling gebragt met de behandeling, welke deszelfs redacteurs te Gend ondergaan, waar men hen op militair gezag gevangen gezet heeft en zich voorbereidt hen volgens het militaire wetboek van 1815 te vonnissen.

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE, *den* 1 *Februarij.* De Tweede Kamer der Staten-Generaal, welker leden tegen heden weder waren opgeroepen, heeft, bij gebrek aan een genoegzaam aantal tegenwoordig zijnde leden, heden niet beraadslaagd. De eerstvolgende zitting is op aanstaanden Woensdag bepaald.

De zoogenaamde liberalen in Belgie hebben eene nieuwe nederlaag geleden bij de verkiezing van eenen gedeputeerde in Antwerpen, alwaar de burgemeester, de heer *Legrelle*, welke onlangs door Vorst *Leopold* met eene ridder-orde is begiftigd, ter zake dezer gunst op nieuw ingekozen, of door een ander vervangen moest worden. De liberalen hebben een koopman, *Deboe* genaamd, tegen hem over willen stellen, doch deze heeft voor die eer bedankt; daarna hebben zij het oog laten vallen op zekeren *Smits*, waarschijnlijk denzelfden, welke over de vrijheid van de Schelde-vaart heeft geschreven. Bij de stemming is van hunne onmagt gebleken, daarvan de stemmenden 241 zich voor den burgemeester, en slechts 19 zich voor den heer *Smits* hebben verklaard. Bij deze stemming is echter tevens van de onverschilligheid der kiezers gebleken, vermits slechts 275 het der moeite waardig hebben geacht, om hun regt te komen uitoefenen.

Vorst *Leopold* heeft het besluit, waarbij de vesting Antwerpen in staat van beleg is verklaard, opgeheven. Omtrent de stad Gend, welke geene vesting is, schijnt dergelijk besluit in stand te worden gehouden. Aldaar hebben eenige revolutionairen een genootschap gevormd, ten oogmerk hebbende, om de pogingen dergenen, welke willens zijn om van Belgie eene ouderwetsche monarchie te maken, te verijdelen; om de tweedragt tusschen de bevorderaars der omwenteling, die in Vlaanderen zeer schijnt toe te nemen, te doen ophouden; om de Belgische onafhankelijkheid en vrijheden te bewaren, en wat des meer zij. De lieden, welke zich met dien arbeid belasten, zijn de heeren *Coppens*, *Dubosch*, *Splithoren*, *Hellebaut*, enz.

Bijzondere berigten uit Gend hielden, dat men aldaar met den nieuwen militairen gouverneur *Malherbe* vrij wel tevreden was, zoo uit hoofde van deszelfs werkzaamheid als meer bijzonder om de strenge maatregelen, die hij tegen de woelingen der openbare rustverstoorders in het werk stelde. Men zag er met verlangen ook de verwijdering te gemoet van den tegenwoordigen burgerlijken gouverneur *Lamberts de Cortenbach*, welk verlangen echter, immers naar de jongste Brusselsche berigten melden, de ingezetenen van Gend nog zoo spoedig niet zullen bevredigd zien.

AMSTERDAM, *den* 2 *Februarij.* Gisteren en heden werd ter beurze veel gesproken van eene op handen zijnde provisionele schikking, waarbij de vrije vaart op de Schelde ook aan Engeland en Frankrijk voorloopig toegestaan en daarentegen het embargo opgeheven en de krijgsgevangenen vrijgelaten zouden worden; de tijd zal leeren of deze geruchten al dan niet gegrond zijn; direkte berigten uit 's Hage geven ook wel op eene dergelijke uitkomst hoop, maar heeft men ons met geene zekerheid hieromtrent iets kunnen mededeelen.

LEEUWARDEN, *den* 4 *Februarij.* Bij besluit van Z. M., van den 28 Januarij is bepaald, dat behalve het kapitaal van *zesmaal honderd duizend gulden* bereids uitgeloot, en afgelost, naar aanleiding van § 1 van art. 1 der wet van den 14 December 1831, nog zal worden uitgeloot, ter voldoening van § 2 van hetzelve artikel, een kapitaal schatkistbiljetten van *honderd zestig duizend gulden* (*f* 160,000), zullende die uitloting plaats hebben op den eersten Maandag der maand Februarij aanstaande, en de uitgelootte nommers van schatkistbiljetten losbaar zijn met den 1 Maart daaraanvolgende, overeenkomstig de bepalingen, omtrent deze uitloting gemaakt bij besluit van den 5 Maart 1832, no. 55.

Onder dagteekening van 30 Januarij ll. heeft Z. E. de minister van Financien, in het belang van de krijgslieden zoo van de Landmagt als van de Vloot die zich thans in Fransche gevangenschap te St. Omer bevinden, de navolgende bepalingen vastgesteld.

Voor eerst de brieven aan het adres van gemelde krijgslieden, *mits beneden den rang van officier*, op alle Postkantoren, tot aan de plaats van derzelver bestemming, zullen kunnen worden *gefrankeerd*, tegen betaling van *tien cents* de enkele brief, zonder meer; even gelijk dit, ten aanzien der binnenlandsche brieven voor militairen van gelijken rang, bij de bestaande verordeningen is voorgeschreven; en

Ten andere, de *ongefrankeerde* brieven, voor dezelfde bestemming, die in de bussen der Postkantoren hier te lande, worden geworpen, zonder onderscheid van den rang waartoe de geadresseerde behoort, bij derzelver verzending naar Frankrijk, niet zullen worden bezwaard met eenig port of verschot ten behoeve der Nederlandsche Schatkist, zoo dat de geadresseerden, bij de ontvangst dier brieven, niet meer dan het port voor den afstand, welken dezelve in Frankrijk doorloopen, zullen hebben te betalen.

Bij de antwoorden der Regering op de bedenkingen, die tegen het ontwerp van wet op het personeel gemaakt zijn, wordt, onder anderen, aangemerkt, dat niemand betalen zal voor hetgeen hij niet in eigendom of huur heeft; dat, naar luid der voorgedragene wetsbepalingen, in eene gemeente ten platten lande, van de belasting naar de vier eerste grondslagen, vrij zullen zijn de bewoners van perceelen van *f* 15 huurwaarde en daar beneden; van die naar grondslagen 2, 3 en 4 de bewoners van perceelen van slechts *f* 15 tot *f* 18 huurwaarde, met ten hoogsten 4 deuren en vensters en ééne haardstede; van die van de grondslagen 3 en 4, de bewoners van perceelen van *f* 18 tot *f* 20 huurwaarde met ten hoogsten ééne haardstede en 5 deuren en vensters, en voor die van den 3 grondslag alleen de bewoners van perceelen van *f* 20 tot *f* 25 huurwaarde met slechts ééne haardstede, 5 deuren en vensters; eene hoogere bevolking brengt verhooging van vrijstelling mede, en na vele genomene proeven, na overweging van het erkend gebrekkige der bestaande verordeningen, in het afhankelijk stellen van de belastbaarheid of den vrijdom voor al de vier eerste grondslagen van *f* 1 meerdere of mindere schatting der huurwaarde, en na overweging bijzonder ook daarvan, dat vóór 1823, duizenden in het toenmalige personeel en mobilair waren aangeslagen, en zonder bezwaar dien aanslag droegen, welke, hoezeer althans voor eersten grondslag, zeer goed kunnende betalen, naar de bestaande verordeningen geheel zijn vrijgesteld, zou men de aanwijzing van beter gevestigde en beter gemotiveerde tarieven van vrijstellingen, dan de thans voorgedragene, voor zeer bezwaarlijk achten. Men vindt in den nood van 's Rijks kas, groot bezwaar, om het niet belasten der pakhuizen te verordenen, welke toch, volgens artikel 3 der tegenwoordige wet, mede betalen. Men acht het billijk, dat de deuren en vensters in de steden, die reeds gedrukt worden door de grootere huren, aldaar niet zwaarder te belasten dan naar het ontwerp zou moeten geschieden. Ten aanzien, van het voorstel, om alle ongebruikte haardsteden te belasten, wordt aangemerkt, dat de menigvuldigheid der sints lang op dat stuk bestaande grove misbruiken zich verzet tegen het behoud der tegenwoordige verordeningen. Zijnde er maatregelen van voorziening, een paar jaren geleden, bij een vorig ontwerp voorgesteld geworden, doch destijds vrij algemeen door de kamer afgekeurd, en de Regering moet derhalve aan het tegenwoordig ontwerp blijven vast houden.

Men beschouwt paarlen en juweelen als lijfstoebehooren en als geen huisraad, kunnende aan het mobilair alzoo niet belastbaar gesteld worden. Men vindt bezwaar in het uitzonderen van tafel- en bedlinnen, want, zoo iets, dan behooren die voorwerpen onder het mobilair. Men deelt niet in het gevoelen om ook gouverneurs en gouvernantes, jufvrouwen van gezelschap, secretarissen en rentmeesters, onder eenen gepasten titel, aan eene belasting te onderwerpen, daar in een huishouden met zulke personen het aantal dienstboden van zelf reeds grooter is. Men zet het onderzoek voort over het voorstel, om, ten einde meer de weelde dan de behoefte te bezwaren, de belasting op de paarden in verband te brengen met de kostbaarheid en weelde van koetsen en dergelijke en derzelver getal; makende men staat, reeds in de volgende zitting den uitslag van het onderzoek aan de kamer te kunnen voordragen. Men oordeelt overigens de belasting, in verband met de strekking van het geheel dezer wet, en de noodzakelijkheid vooral ter voorziening in 's Rijks vermeerderde behoeften, billijk en niet te hoog gesteld. Men vermeent, omtrent het reëelmaken der personele belasting, te moeten blijven vasthouden aan de voordragt, welke men niet inzien kan, dat eene reëelmaking der onderhavige belasting zal medebrengen, maar eenvoudig eene voor den ophef van dit middel onmisbare verantwoordelijkstelling der bedoelde eigenaars voor de huurders hunner panden, verantwoordelijkstelling is een naburig rijk mede verordend, en in het wezen der zaak, ook hier te lande, sedert tien jaren, aanwezig. Tegen het behoud intusschen der bestaande bepalingen, gelijk die zijn liggende, verzetten zich de sedert vele jaren opgemerkte misbruiken dienaangaande, bij name het in zwang van verdichte bedingen, door welke men die bepalingen ontduikt en in de oeconomie des ontwerps komen de thans voorgedragene bepalingen evenzeer weinig bezwarend als meer doelmatig voor.

Naar men verneemt, zijn door het departement van marine aan de scheepsbevelhebbers, kommanderende Zr. Ms. scheepsmagt op de Schelde, de noodige orders gezonden, om voortaan geene vlaggen, welke uit zee mogten inkomen, om de Schelde op te varen, of van Antwerpen naar zee mogten willen vertrekken, meer af te wijzen, maar integendeel voorloopig toe te laten, in afwachting van nadere bepalingen, waarop de doorvaart bij vervolg zal kunnen plaats hebben; blijvende evenwel de Engelsche en Fransche vlaggen en de schepen tot Belgie behoorende, van dezen maatregel uitgezonderd en tot nader order begrepen zijn onder de bepaling van art. 2 van Zr. Ms. besluit van den 6 November 1832.

Volgens een particulier berigt uit St. Omer, is *Albertus Everts*, oud 23 jaren, met de 14de afdeeling te Nijmegen in garnizoen gelegen hebbende, doch van daar, op zijn verzoek, als vrijwilliger naar het kasteel van Antwerpen vertrokken, ter zake dat hij, na de overgaaf van het kasteel, eenen in de gracht gevallen Franschen kapitein, die anders had moeten verdrinken, nasprong en met eigen gevaar het leven redde, door Koning *Lodewijk Philips* begiftigd met het Fransche ridderkruis. Wij kunnen hier bijvoegen, dat die jonge mensch ook, wegens betoonde dapperheid in twee uitvallen staande de belegering, waarbij hij zich telkens als vrijwilliger had aangeboden, voorgedragen is om door onzen Koning met de militaire Willems-orde vereerd te worden.

Door *Gebroeders van Cleeff* is, in 's Hage, op eene door hen gedane uitnoodiging om onmiddellijk eenige gelden bijeen te brengen ten behoeve onzer krijgsgevangenen in Frankrijk, zoo bij hen als bij andere boekhandelaren in andere plaatsen, aanvankelijk ontvangen *f* 1126, welke som door hen is overgemaakt en ter beschikking gesteld van den generaal *Chassé*, met verzoek om daarvan ook aan den kapitein ter zee *Koopman* naar billijkheid een aandeel voor de zeelieden te doen geworden, en met toezegging van deze eerste overmaking, bij verderen ontvang van gelden, en zoo dikwerf het beloop daartoe van genoegzaam belang zal zijn, door meerdere te doen volgen.

Op den 24 December 1832 zijn te Groningen door twee eerlijke daglooners, die op de plaats, waar tot in het najaar van dat jaar de militaire gevangenis had gestaan, bezig waren, den grond om te spitten, onderscheidene gouden, zilveren en koperen munten, in een potje van gebakken steen, gevonden. De heer *H. O. Feith* heeft, in het nommer der Provinciale Groninger-Courant van den 29 Januarij, een uitvoerig en met kennis van zaken geschreven berigt wegens dezen kleinen gevonden schat doen plaatsen. Het blijkt daaruit, dat zich onder de opgegravene munten dertien gouden Philippus-guldens, deels van 1499, 1502 en 1503, en deels zonder jaartal bevonden, alsmede een aantal kleine zilveren en koperen munten, van Nederlandschen en Duitschen oorsprong en allen, voor zoo ver dit nog te ontdekken was, in de laatste helft der vijftiende, of in het begin der zestiende eeuw geslagen. De heer *Feith* houdt het, op breeder door hem ontwikkelde gronden, voor niet onmogelijk, dat deze kleine schat, kort voor de overgave der stad Groningen in 1594, door een der monniken van het Predikheeren-klooster, welks buitenmuur bij de plaats stond, waar thans de munten zijn opgedolven, aan de aarde is toevertrouwd, in de hoop van dien in beter tijden weder op te graven.

Bij de commissie tot het verzamelen van een fonds voor de strijders op de Citadel en op de Schelde, te Amsterdam gevestigd, is sedert de jongste opgave nog ontvangen eene som van *f* 12,461 : 69, waaronder de opbrengst van eenige commissien in andere plaatsen van het vaderland, zijnde nu het bedrag der bij de commissie ontvangen gelden tot den 26 Januarij *f* 61,008 : 72.

Volgens eene opgave van hetgeen te Parijs, bij eene aldaar zich gevormd hebbende commissie tot het inzamelen van giften voor de Hollandsche krijgsgevangenen, is ontvangen, bedroegen dezelve op 15 Januarij ll. de aanzienlijke som van 13,384 fr. 10 c.

Te Londen ziet een Hollandsch volkslied, onder den naam van *King and Fatherland*, het licht, waarvan de opbrengst zal strekken ten voordeele van de weduwen en weezen der Nederlanders, die in den jongsten strijd gesneuveld zijn. De muzijk van dit lied is vervaardigd door den heer *J. W. Wilms*; de woorden zijn van den heer *James Stonehouse.*

Volgens een staat van den zeehandel der Oostzee, zijn er in den verleden jare langs Elseneur gepasseerd 12.202 vaartuigen, waarvan 3,030 Engelsche, 1,768 Pruissische, 835 Deensche, 1,583 Noorweegsche, 1,007 Zweedsche, 403 Russische, 542 Hanoveranen, 405 Hollandsche, 231 Fransche en 189 Amerikaansche vaartuigen.

AMSTERDAM, den 30 Januarij.

Door den Wel Eerwaarden grooten kerkekeraad der Nederduitsche Hervormde gemeente alhier, is den 29 dezer, ter vervulling der vacature van eene predikantplaats, veroorzaakt door het overlijden van den weleerw. heer Hermanus Rietveld, uitgebragt de volgende nominatie: Zestal: Ds. Johannes Muntendam te Nijmegen, Willem Strees Jansen te Delft, Jacob Stroeve te Maassluis, Claudius Henricus van Herwerden, theol. doctor te Groningen, Henricus Egbertus Vinke te Utrecht, Jan Samuel Wor te Zwolle. Drietal C. H. van Herwerden, J. Muntendam en J. S. Wor. En daaruit beroepen Ds. Claudius Henricus van Herwerden, theol. doctor en predikant te Groningen.

BUITENLANDSCHE SCHEEPVAART TE HARLINGEN.

Binnengekomen: Den 30 Januarij, de sloepschepen *Marij* en *Helen*, kapt. M. Laubinger, *Saar* en *Ann*, kapt. D. Gemming, beide met Ballast van Londen; het kotterschip *Catharine*, kapt. H. J. Popp, met Steenkolen van Newcastle.

Uitgezeild: Den 2 Januarij, het kofschip *die Städt Lingen*, kapt. T. Schipman, met Boter naar Londen. — Den 5 dito, het sloepschip *Marij* en *Helen*, kapt. M. Laubinger, met Boter naar Londen. — Den 11 dito, het kotterschip *Catharine*, kapt. H. J. Popp, met Kaas naar Newcastle. — Den 2 Februarij, het sloepschip *Sarr* en *Ann*, kapt. D. Gemming, met Boter naar Londen.

M E N G E L W E R K.

A L Y D J A R L A, (1)

een verhaal uit de geschiedenis des Vaderlands.

I.

„ Neen, wat mij betreft, betuig ik ronduit, den ouden tijd voor den tegenwoordigen niet terug te wenschen. Ik ben gewis een zoo groot liefhebber der vrijheid en

---

(1) ALYD JARLA. Volgens JANCKE DOUWAMA, in zijn *Boeck der Partijen*, (waarin hij zich steeds JANCKO speit,) waaruit (*bl.* 137 — 139) dit verhaal is ontleend geworden, was zijne (JANCKES) moeder, na het afsterven van haren eersten man, hertrouwd geweest aan eenen POPKE YARLE, d. i. JARLE of JARLA, want de Y was oudtijds niets anders dan eene lange IJ, en de E slechts eene verzachting van de A. De moeder van JANCKE was eene DOUWAMA, en de naam zijns vaders was eigenlijk OENEMA, maar hij schijnt den naam en het wapen der DOUWAMAAS te hebben aangenomen, om dat zijne moeder de laatste telg van dat in onze geschiedenis beroemd Geslacht was. Wiens zoon gemelde POPKE JARLA was, is ons niet met zekerheid gebleken. Volgens de M. S. Genealogiën van S. VAN ADELEN VAN CRONENBURGH (meermalen door ons geprezen), leefde in 1420 GABBE RIENCKAMA, anders JARLA. Deze verwekte eenen zoon, BOTTE, die in 1449 leefde, en *vier* kinderen naliet: I. RIENCK, II. DOED, III. MINNE, IV. BAUCK. Zijn zoon, MINNE, trouwde DOED OFFINGA, die hem zeven kinderen baarde: 1. RINCK, RINTS, of REINSCH, 2. RIXT, 3. BOTTE, 4 AUCKE, 5. WOPKE, 6. FROUCK, 7. GABBE. — 1 en 2, REINSCH en RIXT werden Nonnen in het Klooster *Sion.* 3. BOTTE erfde de vaderlijke Stins te *Wetsens*, volgens VAN ADELEN, en nam tot vrouw JILDU HESLINGA VAN GALAMA, eene dochter van HETTE BOTTES HESLINGA VAN GALAMA, te *Poppingawier*, en van SYTHJE SYTJEMA, bij welke hij eene dochter verwekte, die den

een zoo harteiijk beminnaar van ons Vaderland, als een eenig Fries, hij zij dan wie
hij zij, het immer te denken waagt; doch wij zijn, of *nog niet* rijp, of *te over* rijp,
om die vrijheid (zoo als sommigen haar verstaan hebben altoos) te gebruiken; om ons
door ons-zelven te regeeren. Daarom bestiere ons dan in 's Hemels naam — "
„ Een vreemdeling! Oom?"" — viel ALYD JARLA hier haars vaders broeder,
„ „ Een vreemdeling!"" herhaalde zij, en haar zacht gelaat
AUCKE, op eenmaal in. „ „ Een vreemdeling!"" herhaalde zij, en haar zacht gelaat
scheen eene buitengewone kracht van uitdrukking te verkrijgen; eene soort van ver-
ontwaardiging verhoogde den blos van hare rozenroode kaken tot een donker karmijn,
en hare blaauwe oogen schoten vonken, ja bliksemstralen, uit hunnen helderen (nu be
trekkenden) hemel voort. Zoo was zij schooner dan ooit, hoewel men haar voorze-
ker altijd onder de schoonste Friesche meisjes rangschikken mocht; iets dat veel, zeer
veel zeggen wil, en zal, bij hem, die met den grootendeels nog onverbasterden teelt
der *Friezen* bekend is.
„ Lieve ALYD, (hernam haar Oom AUCKE,) gij zijt nog jong, een kind, bij mij,
die van de vijf kruisjes niet verre meer af ben, te vergelijken; daarenboven stroomt
het bloed der DOUWAMAAS in uwe aderen, en die DOUWAMAAS waren van oudsher
een kitteloorig geslacht; te recht voeren zij hun zwaard op een bloedrood veld! Geen
wonder, dat het u belgt, eenen vreemdeling als Heer te moeten erkennen; een vreem-
deling Potestaat der *Friezen!* — Doch waar vinden we den inlander, dien *Vetkoopers*
en *Schieringers* beiden voor hun Opperhoofd zouden willen aanvaarden?"
„ „ Dat heeft men gezien, (sprak EDO JONGHAMA) toen Heer OTTO VAN LANGEN
vergeefs trachtte, den rechtschapenen JUW DECAMA als zoodanig door de verblinde
Vetkoopers te doen aannemen. Hadden zij hem erkend, wij waren niet onder den
Saks geraakt.""
„ Is dat laatste zoo zeker?" hernam AUCKE, „ en vergeet ook niet, (voegde hij
er glimlachende bij,) dat mijn vader, MINNE, een *Vetkooper* was, ja dat ik-zelf steeds
tot hunne partij behoord heb, als men zeide ten minste."
„ „ Gode zij dank! (sprak hierop FRANS MINNAMA,) die afschuwelijke en te recht
hatenswaardige namen staan thans alleen nog als de droombeelden eener vervlogene eeuw
voor onzen geest. Zij zijn ten onder gegaan. En dit heeft mij ten volle verzoend
met de woelingen van de *Saksen*, welke immers dien ondergang hebben te weeg gebragt.
Nimmer beproeve 't een rechtgeaarde *Fries*, ze weder te doen herleven!""
„ Amen! (hernam EDO.) Nu, gij weet, dat ik altoos mij daaraan niet schuldig
maken zal."
„ „ Neen, waarachtig! dat zult gij niet, goede, brave, dappere, edele JONGHA-
MA; dat weten wij, en ik zeg u van ganscher harte na: Amen! — Hier, jonge,-
RUURD! de horen boordevol met malvezei geschonken, — en, Vrienden! hem elkan-
der toegebracht, op: het in stand blijven der eendracht in ons *Friesland!*""
RUURD bracht zijnen meester den fraaien, met doorwerkt zilver rijk beslagenen stie-
renhoren, en lustig ging hij rond. Ook ALYD zette er even hare bloeijende lippen
aan, en zorgvuldig sloeg GERBRAND MINNAMA de plaats aan den rand die zij had aan-
geraakt gade, om die (onmerkbaar) te kussen, wanneer de horen eindelijk aan hem
zou gekomen zijn. — Slechts BAWE, de huisvrouw des gastheers, bemerkte het.
Terwijl dus de beker rondgaat, moge de Lezer ons vergunnen, hem de sprekers,
en de andere zich in hun gezelschap bevindende personen, alsmede de plaats waar dit
alles voorviel, te doen kennen.

II.

In het jaar 1508, waarin wij ons thans verplaatsen willen, stond, op eenen vrij aan-
merkelijken afstand, maar nogthans in den omtrek van het aangenaam, boschrijk, en
toen reeds welvarend dorp *Bergum*, de Stins van AUCKE JARLA. Zij was kenbaar aan
zijn wapenschild: de witte klimmende eenhoorn op het azuren veld, gedekt door eenen
helm, op welken zich ter halver lijve een roode leeuw vertoonde (2). Dat wapen was
zichtbaar boven de buitenpoort, welke tot het binnenplein des burgts den toegang ver-
leende, nadat men de brug was overgegaan, die geslagen was over een gedeelte der
breede, geheel de Stins omringende gracht, wier buitenwal de zoogenaamde singel
vormde. De Stins werd bewoond door AUCKE JARLA, de tweede zoon van den be-
kenden, vetkoopersgezinden Edelman, MINNE JARLA, en van DOED OFFINGA, en door
zijne Echtgenoot, BAWE HOUWERDA, gesproten uit een aanzienlijk Geslacht in *Gro-
ningerland.* AUCKE en BAWE hadden geene kinderen, maar teeder beminden zij, als
of zij hun eigen kroost was, hunne nicht ALYD, de eenig overgeblevene van vijf tel-
gen, aan welke AUCKES jongere broeder, POPKE, het bestaan gegeven had, bij de
moeder van den beroemden JANCKE OENAMA, gezegd DOUWAMA, van *Oldeboorn*,
welke vrouw hem POPKE tot haren tweeden gemaal verkozen had. ALYD had hare
ouders reeds verloren, en toefde meestal bij hare vaderlijke Grootmoeder DOED, die,
na haars mans overlijden, zich ophield in het Klooster *Sion*, in 't welk twee van hare
dochters, REINSCH en RIXT, den sluier hadden aangenomen. Van tijd tot tijd echter
verlangden haar oom en moeie ALYDS gezelschap, en dan vermocht zij niet, der bede
dier waardige bloedverwanten geen gehoor te geven.
Thans was op *Jarla-Stins* de feestdisch aangericht, daar EDO JONGHAMA en FRANS
MINNAMA, belast met zekere zending van den Stadhouder van *Friesland*, van wege den
toenmaligen Heer des Lands, GEORGE, Hertog van *Sakse*, onzen AUCKE bezochten,
op hunne doorreize te *Bergum.* Hij was door hen vooraf van hun bezoek onderricht
geworden, en had daarop ook GERBRAND MINNAMA uitdrukkelijk te gast genoodigd.
Van EDO JONGHAMA, Heerschap te *Rauwerd* in de Grietenij *Rauwerderhem*, dien
men gewoon is onder de *Schieringers* te tellen, moeten wij in het voorbijgaan zeg-
gen, dat hij niet alleen een Edelman, maar ook een zeer edel mensch was, een groot
voorstander van alles wat recht en billijk heeten mocht, beminnaar van het goede en
schoone, en nimmer en niemand, om lief noch leed, de waarheid verbergende of
ontveinzende. Hij was thans bij den *Saks* wel gezien, en bekleedde den rang van
Lid van den Landsdag in *Friesland*, op welken trouwens alle Edelen het recht had-
den van te verschijnen, zoo dikwijls dezelve namens den Vorst bijeengeroepen werd;
't geen zeer vaak geschieden moest, dewijl inderdaad die Vorst, in weêrwil van den
hoogklinkenden titel van Erfpotestaat, zonder de ondersteuning van den Landsdag
weinig of niets vermocht.
FRANS MINNEMA, van wien zijn tijdgenoot JANCKE DOUWAMA getuigt: dat hij met
alle mogelijke vlijt de eer des Vorsten en het welvaren der Friesche Landen zocht,
bewoonde zijne vaderlijke Stins (het nog bestaande *Minnama*-Huis) te *Leeuwarden*,
eene der weinige die niet geheel door de verwoestingswoede der latere tijden verdelgd
zijn, tot schande van den nazaat, die de herinneringen niet te eerbiedigen weet, welke
hem bij het intreden der voorvaderlijke woningen omringen, ten minste omringen moes-
ten. Daarom noemde men onzen FRANS Hoveling tot *Leeuwarden*, als er gehuisd en
gehoofd. Hem was weleer (met weinige anderen) het bestuur des Lands door den
Saks aanbevolen geweest, en schoon hij en zijne Mede-Regenten (als men ze heet-
te) naderhand weder door eenen hertogelijken Stadhouder waren vervangen geworden,
die Stadhouder, HENDRIK, Graaf van *Stolberg* en *Wernigerode*, onbevlekt van ge-

---

olden MINNE EMINGA, te *Goutum*, trouwde. 4. AUCKE woonde (volgens den ge-
melden v. ADELEN,) op zijne Stins te *Bergum*, trouwde BAWE HOUWERDA, uit
Groningerland, en stierf in 1529, zonder kinderen. 5. WOPKE JARLA trouwde (in
1502) FROUCK ROORDA, en stierf in 1505; hertrouwende zijne weduwe FROUCK in
1507 aan LIEUWE HETTES HESLINGA VAN GALAMA, gezegd ALBADA. 't Zou ons niet
verwonderen dat deze WOPKE dezelfde persoon is, van wien J. DOUWAMA onder den
naam van POPKE spreekt, en dat hij WOPKE of POPKE aan de moeder van hem JANC
KE is getrouwd geweest, voordat hij FROUCK ROORDA tot tweede vrouw nam. In-
dien de een of ander, naar de gewoonte der *Friezen*, de W en V verwisseld, en dus
VOPKE voor WOPKE geschreven heeft, is het zeer mooglijk, dat een derde, de V
voor eene P aanziende, POPKE voor VOPKE stelde, en omgekeerd liet zich uit POPKE
lichtelijk VOPKE maken, dat een ander waande te verbeteren door WOPKE te schrij-
ven. Dat wij van dit eerste huwelijk van WOPKE of POPKE geen gewag gemaakt
vonden bij VAN ADELEN, verwonderde ons niet zeer, omdat wij wisten, dat hij van
de betrekkingen en de huwelijken der DOUWAMAAS geene rechte kennis had. — Nog
iets: JANCKO (moge de man dan ook zelf dus zich geschreven hebben) is eene men-
geling van oud Friesche en Friesch-Latijnsche spelling. De uitgang in O is een
Latinisme, en de K vreemd aan de gewone spelwijze dier taal, meenen wij; men
diende alzoo JANCO of JANCKE te spellen, en wij verkozen het laatste, als het meest
Friesch — Eindelijk, wij gronden ons op de Friesche uitspraak, als wij ALYD spel-
len. Moesten wij ALIJD schrijven, dan zouden wij in een Frieschen mond de dub-
belde I als in *schrijven*, *blijven*, en diergelijke, moeten gehoord hebben. Nog
naauwkeuriger veellicht ware het ALEYD (of, als de *Hollander*, ALEID) te schrijven.

(2) Dit wapen vonden wij op zekere M. S. geslachtlijsten, van wier naauwkeu-
righeid in andere opzichten wij ons overtuigden, ons medegedeeld door Jr. I. AEBINGA
VAN HUMALDA Het schijnt het wapen der JARLAAS van *Wetsens* niet geweest te
zijn. Veeleer was dat: een zwarte adelaar op een goud veld, gedekt met eenen helm,
waarop (ten halven lijve) een leeuw; rood denken wij, (schoon wij de kleur des
leeuws nergens vermeld vonden) omdat dit de eigenaardige kleur van dit dier in de
Wapenkunde is. — Onze Kronijken geven aanleiding, om AUCKE JARLA voor Heer-
schap te *Wetsens* te houden, doch wij volgden liever VAN ADELEN, die bijzondere
narichten omtrent dit Geslacht schijnt te hebben gehad, en wien wij ook de hierna
volgende bijzonderheid, tot AUCKES lichaamlijke kracht betrekkelijk, ontleenden.
Daarom moesten wij hem dan ook dit wapen, en niet het oude, onveranderde fa
miliewapen toeeigenen. Laat ons hier nog bij opmerken, dat volgens aanteekening van
v. A., AUCKE in onze Kronijken dikwijls EMCKE genoemd wordt. Ontwijfelbaar be-
doelt S. BENINGA, *bl.* 25, hem, onder den naam van HEMBE JAZLA.

boorte en inborst, die nderhand, en te recht, op zijn sterfbed mocht uitroepen: *o
Friesland, Friesland!* wat is u thans genakende! o wist gij, wie u afsterft, gij zoudt
wel van ganscher harte bedroefd zijn! — die Stadhouder bediende zich schier altijd
van den raad van FRANS MINNAMA, door zijne kundigheden en de deugden dier eere zoo
overwaardig, en bovendien, als Olderman van *Leeuwarden*, het hoofd van de Re-
geering dier aanzienlijke stad; en zulks hoewel het HENDRIK niet aan bijstand in zaken
de Landen betreffende faalde, daar de Hooge Raad van *Friesland* door de Saksische
Vorsten ingesteld, en toen uit twee Rechtsgeleerden en vier Friesche edelen bestaan-
de, hem in Staats- en Rechtszaken immer ter zijde stond.
Zijn neef GERBRAND (3), nog ongehuwd, was de zoon van GERLOFF, broeder van
FRANS, en bewoonde eene State of adellijke woning bij de stad *Dockum.* Deze GER-
BRAND MINNAMA was wat ouder dan ALYD JARLA, die hij als meisje, gelijk zij hem
als knaap, reeds gekend had. Als kinderen hadden zij met elkander op de ouderlijke
Stinsen gespeeld, en hadden hunne kamaraadjes hem steeds ALYDS vrijer geheeten,
hoezeer zij daartegen zich verzette en op den *naren jonge* uitvoer. De maagd, ge-
heel ontwikkeld, zag GERBRAND eerst recht op *Jarla-Stins*, op welke hij sedert
lang gewoon was te verkeeren, en toen veredelde zich de kinderlijke neiging tot eene
mannelijke liefde. Of zij die liefde reeds bespeurd had, wist hij niet te beslissen, en
nog minder waagde hij het, zich-zelven antwoord te geven op de vraag: of zij die
met wedermin beantwoorden zou. Zoo vaak hij haar ontmoette, bejegende zij hem
wel niet onvriendelijk, maar toch scheen er iets te bestaan dat haar eenigermate van
hem verwijderde; wat, wist hij zich (hoe hij het overpeinsde,) niet te verklaren.
Ook hij ondervond, o Vrouwen, hoe moeielijk het voor ons is in uw hart te lezen;
en toch is het bij de meesten uwer eenvoudig, zoo open, zoo rein, zoo warsch
van alle kunstenarijen. Doch te dikwijls kennen wij de gevoelens niet die uwe harten
besturen, en nog vaker vergissen wij ons deerlijk, in het waardeeren van den indruk,
dien de daden der menschen, en vooral die der mannen, daarop maken. Hoe zouden
wij ook, logger en grover van ziel dan gij, pronkstukken der aarde, — wij, oneindig
minder kiesch in het schatten van menschelijke verdiensten en volmaakt- en onvolmaakt-
heden, daar wij zelve zoo gebrekkig en traag zijn in het uitoefenen van al wat niet
volstrekte plicht is, den u natuurlijken, den u aangeboren, en met zulke haarfijne ze-
nuwen begiftigden kunstzin (om het zoo eens te noemen,) voor alles wat deugd,
(in de uitgebreidste beteekenis des woords,) heeten mag, slechts beseffen kunnen? en
dit niet kunnende, hoe zouden wij dan wanen durven, uwe harten te mogen door-
gronden?
De feestdisch (zeiden wij) was op *Jarla-Stins* gespreid. In de ruime zaal (4), wier
muren alleen met eene schets van den omtrek des Lands, en met de ruw gemaalde
beeltenissen der Voorouderen versierd waren, stond de stevige, vierkante, eikenhou-
ten tafel, met een sneeuwwit ammelaken overdekt, op eenen met blaauwe en gele
steenen ruiten geschakeerden vloer. Men zat aan op houten bankjes, ook op drie-
kanten houten stoelen zonder leeningen. Op de tafel stonden de drie Friesche hoofd-
schotels of gerechten, die zich steeds op hoogtijden, bruiloften, en vriendenmaal-
tijden vertoonden, op tin opgedischt; het zwijnenvleesch was er het middenstuk van.
Ook de borden, naast welke voor ieder der gasten een stuk eigen gebakken brood
lag, en waarbij elk hunner zijn mes ter nuttiging der spijzen plaatste, waren van tin.
Ter zijde stond de drinktafel, waarvan het blad werd bedekt door een zindelijk netel-
doek met afhangende franje, wel voorzien van aarden kruiken, met tinnen deksels, ter
berging van inlandsche, of ook wel uitlandsche bieren, van sierlijke, zilver-vergulde
kannen, met rhijnwijn of malvezei gevuld, en van dergelijke groote bekers of poka-
len, die somtijds, (doch zeldzaam,) ook van glas vervaardigd waren. De staatsieklee-
ding der aanzittenden week, in den vorm, nog maar weinig, schoon reeds eenigzins,
van die der ouderen af. De lakensche broeken en eng het been omsluitende kousen
(te zamen uit één stuk) der mannen, en hun lakensch wambuis, bedekte, tot aan
de kniën toe, eene overrok, kort van bovenlijf, voor openhangende, slechts van
halve mouwen voorzien, en van fluweelen stoffe, van kleur naar elks verkiezing en
smaak. De voeten staken in laag uitgesnedene, van spitse, naar boven omgebogene
punten voorziene schoenen, somwijlen met sporen aan de hielen opgetooid. Het wam-
buis-zelf, met zijne, of gladde, of ook wel ruim geplooide mouwen, reikte van vo-
ren naauwlijks tot aan de borst, maar de borst zelve beschermde voor den invloed des
weders een geplooid en fijn linnen hemd, waarvan de opstaande en mede geplooide
kraag den hals naauw omsloot. De echt-Friesche Edelman droeg nog tot hoofddek-
sel den sluier van gewevene gekleurde wol, over het kort afgesneden haar tot op de
schouders nederhangende, — den baard, — en de knevels, dik en breed. De zijden,
onder aan den arm met ettelijke gouden knoopen vastgemaakte mouwen van het on-
derkleed der vrouwen, vertoonden zich als voortspruitende uit het fluweelen boven-
kleed, van boven tot beneden bezet met twee, niet zeer breede gouden banden, met
edelgesteenten en paerlen versierd. Met zulk eenen band was ook borst en rug om-
boord en op de schouders droeg hij gouden knoppen. Hem was de gordel om den
middel, en de rand onder om het bovenkleed gelijk, de eerstgemelde droeg ook som-
wijlen afhangende gouden kwasten. Ook de vrouwen bedienden zich van de gemelde
spits gepunte schoenen, en van eene linnen hoofddoek, nagenoeg aan den sluier der
mannen gelijk, maar door eenige spelden vastgehouden, waarvan de gouden knoppen
zich aan de zijden van het hoofd vertoonden, terwijl de hals, die uit het zeer hooge
bovenkleed uitstak, ongeveer als die der mannen gedekt was. De Bediende droeg
over broek en wambuis eene rok, bijna als de in onze dagen beruchte *blouses* ge-
maakt en om den middel vastgegord, gelijk in kleur aan zijne onderkleeding, en zonder
mouwen.
Dit was het tooneel, deze onze personaadjen, welke wij nu daarop hunne rollen
verder zullen laten voortspelen.

III.

„ Ja, zoolang Hertog GEORGE ons volgens zijne gedane belofte een goed Heer *is*,
en ons naar de wederzijds aangenomene voorwaarden regeert; zoolang hij en zijn Stad-
houder onze rechten eerbiedigen, wil ik hem een getrouw onderdaan zijn, en mij aan
zijne zaak hechten, hem dienende met woord en daad. Anders zal hij ondervinden,
als zijn broeder HENDRIK dat reeds eenmaal in *Franeker* ondervond, dat geen *Fries*
zich ongestraft mishandelen laat." „ „ Wenschen wij, (beantwoordde hem FRANS
MINNAMA,) dat ook dat tooneel zich nimmer herhalen moge. 't Heeft *Friesland*, en
ons *Leeuwarden* in het bijzonder, duur genoeg genoeg gestaan, dat beleg van *Frane-
ker!*"" „ *Leeuwarden* had het zich-zelven te wijten, (merkte AUCKE aan,) het had
partij, voor of tegen, moeten trekken, als ieder doen moet, wen de nood des Va-
derlands zoo hoog gestegen is, en de twist in het hart des Lands zoo hevig woedt.
Maar het wankelde van den aanvang af aan, en werd dus vijand van den overwinnaar,
wie die ook worden mocht. Het weifelen dier stad voorspelde mij dadelijk, welk
eenen keer de zaken nemen zouden, en deed mij rustig hier blijven. Anders had ik,
die nooit een blind aanhanger der *Saksen* was, ook toen hen wel bestreden, die ik
immers zoolang het mij doenlijk was (ook met het zwaard,) heb zoeken te keeren,
'twelk trouwens mij en den mijnen, mijn broeder BOTTE inzonderheid, genoeg gekost
heeft, en wel nimmer zal vergolden worden. Al vorderen mijne jaren, ik torsch nog
een slagzwaard, zoo groot als er een is, zoowel als ik nog een ton biers, en daarbij
onder elken arm eene groote koeienkaas, heel van *Bergum* naar hier draag. — Daar
stond Graaf HENDRIK raar van te kijken; heugt het u nog FRANS? — Doch als ik
zeg, *Leeuwarden* hield mijn zwaard in de schede. De slechte verdediging van de *Bom-
sterzijl*, door welke des ouden ALBRECHTS benden, tot ontzet van het onbedachtzaam
en lichtvaardig Zoontje, *Westerland* instroomden, heeft mij ook niet bevreemd. Dat
onze *Friezen* niet bleven, daar zij te huis het hool binnen halen moesten, verwonder-
de mij evenmin, nadat ik gehoord had, hoe zij in *Bolsward* den jongen dwingeland,
dien ze zoo goed als gevangen hadden, weder hadden laten ontsnappen, om — (foei,
dat ik het zeggen moet!) om te plunderen!"
„ „ Misken echter, AUCKE, den ijver, den moed, en de krijgsdeugd dier genen
niet, die HENDRIK ten minste eene duchtige les gegeven hebben, en aan welke wij
het veellicht te danken hebben, dat hij, na zijns vaders dood, van het bewind dezer
oorden warsch, het aan zijnen broeder GEORGE heeft overgedragen; een groot geluk
voor ons.""
„ Ik misken die niet, EDO, vooral niet in de jonge lieden, welken de bedachtzaam-
heid des rijpen ouderdoms ontbrak."
„ „ Aan sommigen niet. Oom; er zijn er ook wel t'huis gebleven!"" Zeide ALYD,
een zijdblik op GERBRAND werpende.
„ Gij spreekt wel eens van eene Non te willen worden, Nicht, ik wenschte dat gij
een jonge, en mijn Zoon worden kost. — Niet, dat ik vergeet, dat onze adellijke
Geslachten het zich tot eene groote eer rekenen, zoo er sommigen hunner verwanten
geestelijk waren of worden; — maar uwe beide moeiën zijn het, en daarmede is het
mij volkomen wel. — Doch ik keur niemands handelwijze af, wanneer ik het er
slechts voor houden mag, dat hij gehandeld heeft naar zijne beste overtuiging, en
meenende, dat hij, zoo en niet anders, het Vaderland inderdaad gediend heeft. — Wat
der gegevene les aangaat, ik wenschte, dat Heer GOSLICK JONGHAMA (hij sprak het

---

(3) Dit is weder eene gissing. Wel had FRANS een broeder GERLOFF, volgens
van ADELEN, maar van dezen wordt geen zoon GERBRAND vermeld. Misschien heeft
men hem, omdat hij geestelijk werd en geene wettige nakomelingen achterliet, vergeten.

(4) De beschrijving van die zaal en van de kleeding onzer personaadjen ontleenen
wij aan een schilderstuk, waarvan wij ons voorbehouden nader verslag te geven, zoo
zich daartoe de gelegenheid aanbiedt.

woord *Heer*, den ridderlijken rang des genoemden aanduidende, op den toon der diepste verachting uit,) en HESSEL MARTENA, die twee pesten van ons Land, die lage vleiers van een onbezonnen Vorst — Maar zwijgen wij van dezen. Dat eens een MARTENA zoo edel handele, als HESSEL onedel gehandeld heeft, gelijk mijn EDO de eer eens naams ophoudt, door dien *Heer* geschandvlekt! — Het welzijn van het Vaderland, mijne Vrienden, — (RUURD, wijn! —) en dat het in peis en vrede blijve! Die deze aanrandt, zal met ons allen te doen hebben, ook met AUCKE, al strijdt hij niet, waar niets te winnen, wel alles te verliezen valt."

Men dronk.

„ „ Ook ik misken u niet,"" sprak daarop EDO, en reikte AUCKE zijne hand.

„ Noch ik," voegde FRANS, hetzelfde doende, er bij, en zal mij niet aantrekken, wat gij van *Leeuwarden*, en dus ook van mij, den Olderman dier stad, gezegd hebt. „ Intusschen hebben wij u, namens den Stadhouder, iets mede te deelen, dat u alleen betreft."

Op deze woorden stonden de beide vrouwen op, en ook, op eenen wenk van zijn Oom, GERBRAND. BAWE verliet dezen en hare nicht, ten einde hare huishoudelijke bezigheden, welke eene Friesche vrouw steeds zelve verrigt, te gaan volbrengen. ALYD wilde haar volgen, doch het ware onheusch geweest, de uitnoodiging tot eene namiddagwandeling in den Hof, welke GERBRAND haar deed, af te slaan. Wij zullen de drie mannen de staatsaangelegenheden behandelen laten, en, terwijl moeder BAWE het pluimgedierte voedt, en over keuken en stallen hare oogen weiden laat, de jonge lieden op hunnen uitstap vergezellen. Het schoone weder lokt ons; verlaten wij de dikke muren des alouden burgts, en werpen wij ons in den arm der natuur; zij opent ze zoo teeder, en zelfs de naamaak van het genot dat zij ons aanbiedt, is zoo zoet, zoo liefelijk, zoo heilzaam.

Het vervolg hierna.

Staat van de Middelprijzen der Granen en andere Objecten, welke in de tweede helft dar maand Januarij 1833, ter Markt der Stad Leeuwarden zijn verkocht, volgens Nederlandsche maat en gewigt, zonder eenige belasting:

Tarwe, Witte......	f 7 - 75	de Mudde.	Boter............	f 0 - 66	het Pond.
Rogge, ...	- 6 - 20	———	Vleesch, Koe....	- 0 - 32	———
Gerst, vroege......	- 3 - 50	———	Vleesch, Schapen.	- 0 - 24	———
Haver, ...	- 2 - 50	———	Varkensvleesch, Versch..	- 0 - 33	———
Erwten, Groene..	- 7 - 50	———	Varkensvleesch, Gerookt.	- 0 - 56½	———
Erwten, Graauwe	- 9 - 25	———			

Accordeert met het Register der Middelprijzen, den 2 Februarij 1833.

De Burgemeester, THIJS FEENSTRA.

Van de In- en Uitlandsche Rogge en Tarwe, was Vrijdag den 1 Februarij 1833, te Leeuwarden geen Markt.

De Boter f 30.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, DEN 2 FEBRUARIJ 1833.

NEDERLANDEN.				Gebl.
Werkel. Schuld...	2½ pct.	44¾	45	44 11/16
Nieuwe dito 1832	5 „	83¾	84½	84⅛
Renversalen		1	1¼	1⅛
Uitgestelde Schuld......		15/16	1 1/16	1
Kansbiljetten...........f		17¼	18	17⅝
Amort. Sijndicaat	4½ pct.	75½	77	76⅝
———	3½ „	60	60¾	60⅜
Domein Losrenten.	2½ „			
Handel-Maatsch...	4½ „	85¾	86½	86⅛
Schatkistbiljetten...		99¾	100	99⅞
Oorlogs-Lasten...	5 pct.	93¾	94½	94¼
Leening 1831.....	6 „	99¾	100	99⅞
FRANKRIJK.				
Inschr. op 'tGrootb.	3 pct.	77	78	77½
Certificaten van dito	3 „			
RUSLAND.				
Bij *Hope & Comp.*	5 „	95½	95¾	95⅝
Negotiatie 1828...	5 „	96¾	97¼	97⅛
Leening 1831.....	5 „	86¾	87½	87¼
Inschr. op 'tGrootb.	6 „	61½	62¾	62⅛
Certificaten van dito	6 „			
Cert. dito Hamb. Ad.	5 „			
Dito te Londen gen.	5 „			
PRUISSEN.				
In Londen genegot.	5 „			

SPANJE.				Gebl.
Amsterd. Perpetuel	5 pct.	57¾	58¾	58½
Renten Perpetuel.	3 „	37	37¾	37⅜
Uitgestelde.......	5 „	8½	9	8¾
Id. te Par. en Lond.	5 „			
POLEN.				
Loten...............f				
OOSTENRIJK.				
Weener-Bank.....	5 pct.			
Dito	4 „			
Certificaten.......	2½ „			
Metalliek	5 „	86	86½	86¼
Dito te Lond. gen.	5 „			
Dito	2½ „			
Bank-Actien......	3 „			
Aand. f100 bij *Roth.*				
Dito -250 dito....	4 „			
NAPELS.				
Certific. bij *L. & B.*	5 pct.			
Idem Administratie	5 „			
Dito te Lond. gen.	5 „			
DENEMARKEN.				
Negot. in Londen	5 pct.			
ENGELAND.				
Geconsolideerde ..	5 pct.			

De Vierde Winteravond-Vergadering van het Departement Leeuwarden, der Maatschappij: *Tot nut van 't Algemeen*, zal plaats hebben op Woensdag den 6 Februarij 1833, des avonds ten half zeven ure; zullende de Redevoering worden gehouden door den Wel Edelen Zeer Geleerden Heer H. AMERSFOORT, Rector der Latijnsche Scholen te Sneek, en de Bijdrage geleverd door den Wel Edelen Gestrengen Heer Mr. A. TELTING, Secretaris der stad Franeker.

ROBIDÉ VAN DER AA, *Secretaris.*

De, door *de Commissie tot het inzamelen van bijdragen voor de Verdedigers van de Citadel te Antwerpen enz.*, gedane opgaaf, in de Courant van *Vrijdag ll.*; wegens bij dezelve ingekomen gelden, bedroeg, ... f 6800 : 67½

Sedert is nog ontvangen:

Door bezorging van den Heer *J. S. Tromp*: uit Woudsend,

Van *een' onbekenden gever, één Louis d'Or* . . . . . . f 11 : 15
Van *een' onbekenden gever, één Gouden Willem* . . . . . „ 10 : 00
In de *Bus* . . . . „ 11 : 80
„ 32 : 95

Door bezorging van den Heer *P. Mulier c. s*: uit Bolsward,

Bij *Inteekening* . . . . f 250 : 00
In de *Bus* . . . . „ 3 : 75
„ 253 : 75

Door bezorging van den Heer *L. D. Westerloo*:

Uit Augustinusga, ... f 37 : 42½
Uit Surhuizum, ... „ 10 : 67
„ 48 : 09½

Door bezorging van de *Commissie te IJlst*:

Uit IJlst, ... „ 63 : 00

Door bezorging van den Heer *Grietman* van *Utingeradeel*:

Van eenige Ingezetenen dier Grieterij, ... „ 45 : 00

Leeenwarden, 4 Februarij 1833. Te zamen . . f 7243 : 47

*** Ondertrouwd:

HARLINGEN, den 26 Januarij 1833.
A. J. RODENHUIS, en
J. W. BRAAMS.

Ter communicatie aan Vrienden en Bekenden.

*** Mijne geliefde Huisvrouw SJOUKJE RODENBURG, verloste gisteren avond, omstreeks negen ure, door Gods goedheid, voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER.
J. G. PATER.
LEEUWARDEN, den 29 Januarij 1833.

*** Heden morgen verloste voorspoedig van eenen ZOON, WILHELMINA FREDERIKA SIEPMAN, geliefde Echtgenoot van IJ. VAN DEN BERG.
AMSTERDAM, den 29 Januarij 1833.

HARLINGEN, den 29 Januarij 1833. Heden verloste voorspoedig van eenen ZOON, MARIJKE LAMMINGA, Echtgenoot van
M. A. MERKELBACH.
Familie, Vrienden en Bekenden, zoo binnen als buiten de Stad, gelieven deze als bijzondere kennisgeving aan te merken.

*** Op den Huize Pauwenburg (Provincie Vriesland) beviel den 30 Januarij 1833, allervoorspoedigst van eene welgeschapene DOCHTER, Vrouwe ANTOINETTA MARGARETHA BRASKER, geliefde Echtgenoot van J. B. WOUTERS, Bz.

*** Mijne Echtgenote verloste *gisteren* en *heden* van een MEISJE.
LEEUWARDEN, den 31 Januarij 1833. M. HETTEMA.

*** Mijne teedergeliefde Echtgenoot, JOUKJE H. RINIA, verloste heden avond om elf uur zeer voorspoedig van eene DOCHTER. SIJTZE DE JONG, JR.
JOURE, den 1 Februarij 1833.

*** Heden morgen verloste van eene welgeschapene DOCHTER, K. B. WASSENAAR, geliefde Echtgenoot van O. B. OEBERIUS.
Sint Anna Parochie, den 3 Februarij 1833.

*** Heden beviel mijne geliefde Echtgenoot J. L. VAN WAGENINGEN, van eene welgeschapene DOCHTER. J. BAART DE LA FAILLE.
GRONINGEN, den 3 Februarij 1833.

*** Mijne geliefde Echtgenoot HENDRINA NIJSLOOT, verloste heden zeer voorspoedig van eene welgeschapene Dochter. E. VRIESEM[illegible]
Bergum, den 3 Februarij 1833.
Vrienden en Bekenden zoo hier als elders, gelieven deze algemeene kennisgeving [illegible] bijzondere aan te nemen.

*** Heden overleed tot onze innige droefheid, in den ouderdom van 67 jaren, [illegible] geliefde Vader en Behuwdvader, MARTEN HIJLKES HIJLKEMA, in leven L[illegible]bouwer en Kerkvoogd te Idsega. HIJLKE MARTENS HIJLKEMA.
IDSEGA, den 25 Januarij 1833. *Mede uit naam mijner Broeders en Zusters.*

DRAGTEN, den 27 Januarij 1833. Heden overleed, na eene korte ongesteldheid, DIEMER P. KOOPMANS, in leven Koopman en Rentenier alhier, in den ou[illegible]dom van ruim zeventig jaren.
SJOERD P. VEENSTRA en W. O. VAN DER MEER.
Als mede uit naam der verdere Erfgenamen.

*** Heden middag overleed aan een verval van krachten, in den ouderdom van [illegible] 69 jaren, onze geliefde Moeder, AUK LAMMERTS, Wed. F. G. HUSSER.
Geve door deze hiervan kennis aan Vrienden en Bekenden.
HINDELOOPEN, den 28 Januarij 1833. GEERTJE KAT, Geboren HUSSER.
Mede uit naam van mijne Zusters.

ZWOLLE, den 28 Januarij. Heden in den vroegen morgen, overleed alhier, [illegible] eene kortstondige ongesteldheid, in den ouderdom van 70 jaren, Vrouwe ANDRIA[illegible] JEANNETTE GEORGINA WILHELMINA VAN LIJNDEN, Douairière van [illegible] Hoog Wel Geboren Heer Baron JULIUS VAN BURMANIA, in leven Ridder van [illegible] Orde van de Unie, Maire der stad Leeuwarden enz., wonende op den huize Olde[illegible]hof bij Vollenhove.

De Notaris P. STEENSMA, te Minnertsga, zal, op Woensdag den 6 Februarij 1833, des namiddags ten 4 ure, in de Herberg van *R. J. Miedema*, te Sexbierum, publiek bij strijk- en verhooggelden presenteren te verkoopen:

73 v. roede en ruim 48 v. el uitmuntend best KOOLTJERSLAND, gelegen [illegible] het Pietersbierumer Voetpad en de Vaart, onder Sexbierum, bij den eigenaar *Pieter A. Elsinga* in gebruik en dadelijk te aanvaarden, en zulks in perceelen.

De Notaris J. G. VAN BLOM, te Dragten, zal, op Donderdag den 7 Februarij 1833, des avonds ten 5 ure, ten huize van den Herbergier *Tobias ten Brinke*, te Zuiderdragten, bij den finalen palmslag, verkoopen:

Eene HUIZINGE en GROFSMEDERIJ, met HOVINGE cum annexis, staande en gelegen aan de Vaart te Noorderdragten, gekwoteerd met no. 318, door den eigenaar *J. G. Offringa* bewoond, en op den 12 Mei 1833 vrij te aanvaarden.

De Notaris J. RUARDI, te Sloten, daartoe benoemd door de Regtbank van eersten aanleg, zitting houdende te Sneek, zal, ten overstaan van den Heer Vrederegter van het kanton Lemmer, op Zaturdag den 9 Februarij 1833, ten huize van *Wiebe Hiddes Korenstra*, in het logement de Zon te Sloten, bij de *finale* toewijzing, des namiddags ten twee ure, bij verhooggeld, in het openbaar, presenteren te verkoopen:

Eene zeer fraaije en welbetimmerde HUIZINGE, BLEEKVELD en ACHTERERF cum annexis, staande en gelegen op het zoogenaamde Buitenland, aan de Stadsgracht te Sloten, gekwoteerd met no. 50, strekkende *voor* van de Stadsgracht, tot achter aan de Sloot van het Bolwerk; hebbende tot naastlegers, de stad Sloten ten Oosten, Westen en Zuiden, en de Erven van de Weduwe *Jetze Tjeerds Nijenhuis* ten Noorden; zoodanig thans bij de mede-eigenaars *Sjoerd Wijtses de Jong cum uxore*, wordt bewoond en gebruikt; op den 12 Mei 1833 vrij te aanvaarden. Breeder bij Biljetten omschreven.

De Notaris ROMEIN, te Buitenpost, zal, ten verzoeke van den Heer BUIJSING, Notaris te Kollum, als Curator in de vacerende Nalatenschap van wijlen *Anne Bouwes Sikkema*, in leven Landbouwer en Koopman onder Kollum, op Maandag den 11 Februarij 1833, des namiddags ten twee ure, ten huize van den Kastelein *Zuidema*, te Kollum, ten overstaan van het Vredegeregt van het kanton Buitenpost, bij de finale toewijzing, verkoopen:

1. Dertien perceelen BOUW- en GREIDLANDEN, gelegen onder Kollum.
2. Een bunder 28 v. roede BOUWLAND, gelegen onder Engwierum.
3. De geregte HELFT in eene HUIZINGE en SCHURE, gekw. wijk D, no. 14, met HORNLEGER en HOVINGE cum annexis, staande en gelegen in Uitterdijkster Cluft onder Kollum.
4. Eene HUIZINGE en STALLING, met HORNLEGER, HOVINGE en PLANTAGIE met de LAAN, aldaar gekw. wijk D, no. 23.
5. Eene HUIZINGE en TUIN, aldaar gekw. wijk D, no. no. 24.

De Landen bij de finale toewijzing, met uitzondering van de toegezaaide stukken, dewelke na het rispen dier Vrucht zullen worden geaanvaard; de Huizingen, Schuren en verdere Gebouwen, den 12 Mei 1833 te aanvaarden.

PUBLIEKE VERHURING.

MR. J. J. WIERSMA, Notaris te Sneek, gedenkt publiek, bij strijk- en verhooggelden, te verhuren, voor den tijd van vijf jaren, in te gaan Petri en Mei 1833, en te eindigen gelijke tijden 1838:

Eene zeer groote en uitmuntende ZATHE en LANDEN, met deszelfs prompte HUIZINGE en SCHURE cum annexis, staande en gelegen onder *Stelledijken* te Oostsmallebrugge in Doniawerstal, groot naar naam en faam ruim 53 bunder, alle vruchtbare, en voor ruim twee derde gedeelten ingepolderde Greidlanden, thans bij *Klaas Jans de Jong* en *Vrouw* als huurders in gebruik, voor eene jaarlijksche huur van f 1232 : 50.

Wie gading maken, komen op Dingsdag den 12 Februarij 1833, des namiddags ten één ure, ten huize van den Kastelein *Dalsma*, in den Witten Arend te Sneek, en huren op Conditien alsdan voor te lezen, inmiddels te vernemen zoo bij den Heer en Mr. W. W. BUMA, te Leeuwarden, als bij voornoemden Notaris te Sneek.

De Notaris WIJMA, te Harlingen, zal aldaar, op Woensdagen den 13 en 27 Februarij 1833, bij de beschrijving en eindelijke toewijzing, telkens des avonds ten 7 ure precies, in het Heeren Logement, rakende het 1ste perceel, ten overstaan van het Vredegeregt kanton Harlingen, publiek veilen:

1. Eene HUIZINGE, met TUIN en annexen, ledig staande te Harlingen, aan de Brouwersgracht, wijk F, no. 34; terstond te aanvaarden.
2. Eene HUIZINGE, aldaar, in de Lammert Warndersteeg, wijk G, no. 205; bij *Rients Feddes de Wit* bewoond; den 12 Mei 1833 te aanvaarden.
3. Eene HUIZINGE met annexen, aan de Ossenmarkt aldaar, wijk F, no. 94; bij de Wed. *Kuipers* en anderen als huurders in gebruik; den 12 Mei 1834 vrij te aanvaarden.

Men presenteert publiek, bij strijkgeld te verhuren, voor den tijd van 7 aaneenvolgende jaren, ingaande met Sint Petri en Mei dezes jaars:

Eene ZATHE en LANDEN, met HUIZING en SCHUUR, HOVING, BOOMEN en PLANTAGIE cum annexis, staande en gelegen te Driesum, groot naar naam en faam ongeveer 14 bunder en 15 v. roede; thans bij *A. F. Raap* in huur.

Wie hieraan gading maakt, kome op Woensdag den 6 Februarij 1833, des namiddags ten 3 ure, ten huize van de Weduwe R. O. VAN DER HEIDE, bij de Woudpoort te Dokkum.

Bij beslotene briefjes TE HUUR: Eene ZATHE en LANDEN, met HUIZINGE en SCHUUR, staande op Meemert, no. 23, onder Winsum; groot nagenoeg 21½ bunder; Petri en den 12 Mei 1833 vrij te aanvaarden; voor drie of vijf jaren. De briefjes vóór den 15 Februarij 1833 franco te bezorgen bij GERRIT EELTJES VAN DER WERF, Rentenier te Oosterlittens. De Conditien zijn te lezen bij TRIJNTJE en TIETJE RINTJES MEINSMA, Kasteleinskes te Baard.

Uit de hand te huur,

OM PETRI EN MEI 1833 TE AANVAARDEN:

Eene ZATHE en LANDEN, te Jutrijp, groot 42 bunder 93 v. roede 65 v. el, thans bij *Sjoerd Feikes van Dijk* in gebruik.

De Conditien zijn dagelijks te vernemen bij den eigenaar ABM. HESSELINK, Olieslager op het Kleinzand te Sneek.

AANBESTEDING BIJ BESLOTENE BRIEFJES, van het BOUWEN eener HUIZINGE en GROOTE SCHUUR, met bijlevering van een groot gedeelte Materialen, op de Zathe door *Wijbe Klazes Postma*, te Kimswerd bewoond, alwaar het Bestek en de Conditien van den 26 Januarij 1833 af aan, ter lezing zullen liggen. De briefjes moeten vóór den 20 Februarij 1833, franco worden bezorgd aan den Architect JACOB TJAARDA, te Weidum, bij wien ook omtrent het Werk en Bestek alle nadere informatien kunnen worden bekomen.

Een ieder welke iets te vorderen heeft van, of verschuldigd is aan de Nalatenschap van *DIEMER PIETERS KOOPMANS*, in leven Koopman en Rentenier te Dragten, wordt verzocht daarvan uiterlijk vóór den eersten Maart dezes jaars, opgaangave te doen ten Kantore van den Notaris K. J. VAN DER VEEN, aldaar.

)o( )o( )o(Een WAGENMAKERSKNECHT, liefst ongehuwd, zijn werk goed verstaande, kan dadelijk of op Mei eerstkomende werk bekomen bij *T. VAN DER MEULEN*, Wagenmaker op de Koemarkt te Leeuwarden.

)o( )o( )o(Een LEERLING of iemand die twee of drie jaren bij het werk geweest is, genegen zijnde het HOROLOGIEMAKEN in den grond te leeren, vervoege zich met gefrankeerde brieven, bij den ondergeteekende, waar ook alle soorten van Werken gemaakt worden, voornamelijk alle voorkomende stukken welke in Horologien of Repetitien ontbreken.

S. W. WIERSMA,
Horologiemaker te K[illegible]

Te LEEUWARDEN, bij P. KOUMANS SMEDING, bij de Hoeksterpoort, Letter K, no. 176.